

Het leven van Fereshteh

Mijn vader is vermoord in Iran en mijn broer kreeg psychische problemen. Ik trouwde en kreeg twee dochters en een zoon. Mijn man was verslaafd aan drugs en alcohol, ook ging hij vreemd met andere vrouwen. Ondanks alles ben ik voor mijn kinderen trouw gebleven in het huwelijk. Echter heb ik drie keer geprobeerd zelfmoord te plegen. Twee keer heb ik mijn pols doorgesneden en een keer heb ik een keukenmes in mijn buik gestoken, waardoor ik vier inwendige verwondingen aan mijn darmen kreeg en daarom in het ziekenhuis opgenomen moest worden. Dit was voor mij de enige manier om een einde te maken aan mijn hopeloze leven. Er lag erg veel druk op mij. Uiteindelijk heb ik ervoor gekozen van mijn man te scheiden. Ik kwam in financiële problemen, waardoor mijn kinderen moesten gaan werken om rond te kunnen komen.

Op een dag gebeurde er iets vreselijks. Er bleek een gaslek in mijn woning te zijn. Mijn beide dochters kwamen door het inademen van gas om het leven. Ongeveer vier jaar voor deze gebeurtenis had ik me heel erg verdiept in de religie. Maar na deze gebeurtenis was ik ontzettend boos op God. Na een religieuze reis naar Mekka werd ik veel en veel zwakker in mijn geloof. Ik was namelijk in Mekka op zoek naar de ware God, maar vond hem niet.

In de tussentijd had mijn zoon Jezus Christus leren kennen. Elke keer sprak hij met mij over Jezus, dat hij nog leefde en dat hij de ware God was. Hij vertelde mij dat God van mij hield. Ik zag dat hij tot veel rust was gekomen in zijn leven. Hij had een christelijk meisje leren kennen, waarmee hij ging trouwen. Hij werd rustiger en ik werd bozer. Ik zei hem iedere keer dat hij zijn zussen zomaar was vergeten en dat hij mij alleen maar over de liefde van Christus vertelde. Ik zei tegen hem: "Als je gelijk hebt, waarom laat God niets van zichzelf aan mij zien? Of waarom nodigt Hij mij niet uit naar zijn kerk?" Ongeveer in dezelfde periode kwam ik via internet in contact met iemand in Nederland, namelijk Abbas. Later ben ik met hem getrouwd en ben ik op die manier naar Nederland gekomen. Op een dag kwam een goede vriend naar ons huis met een uitnodiging van een kerkdienst, iets waar ik een lange tijd op had gewacht. Daarnaast was God ook al een periode in mijn dromen met mij bezig. Ik vond het alleen moeilijk om amen tegen Hem te zeggen.

De uitnodiging ging over de genezingsdienst van Guy Peh in Haarlem. Er was geen mogelijkheid voor ons om er bij te kunnen zijn, maar God regelde alles. Eenmaal in de kerk aangekomen, was ik op zoek naar de stem van God of een soort goedkeuring van Hem. De eerste naam die Guy Peh tijdens zijn gebed noemde, was de naam van mijn kleinkind. Guy Peh bad namelijk voor een kleine jongen die heel ver weg was en astma had. Dat was mijn kleinkind, die in Iran woonde en op dat moment genezing ontving. Sinds die tijd ben ik heel vrolijk en schrijf ik regelmatig gedichten voor God. Ik had nog steeds verdriet van het overlijden van mijn dochters, maar nu aanbid ik alleen Jezus Christus. Hij is zijn belofte in mijn leven nagekomen. Ik was als het ware doof en blind, maar Hij heeft mij laten horen en zien. Door Zijn kracht heb ik mijn vorige man kunnen vergeven en hem vergeving mogen vragen. Ik leef nu in Gods glorie en genade. Ik wil mijn God blijven dienen.